

Страхът

"И да се не боите от онези, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но да се боите повече от онзи, който може и душа и тяло да погуби." Ев. Матей 10:28. 2

Страхът е едно тягостно чувство за душата, което съществува не само в хората, но и в животните; чувство, вложено в живия организъм да извърши известна мисия. Страхът подразбира, че в средата, в която живеем, или в условията, при които съществуваме, има известни елементи противни или вредни на нашия живот. Това чувство служи просто да ни предпази от всичко, което може да ни навреди. Кога, в кое време се е появил страхът у хората? Според общоприетото схващане, той се е зародил с грехопадението. Най-напред човек не е знаел какво нещо е страх. И действително, страхът има двойко проявление: външно и вътрешно. Когато едно дете направи за първи път грешка, веднага чувството на страх възниква в неговата душа. На кого душата е тиха и мирна, като направи малка грешка? Веднага изпъква в нея това чувство на страх. Значи, в душата влизат известни елементи, които я заплашват. Допускам, че имате къща, подът на която е направен от чам, веднага се заражда у вас страх, че може да се запали и изгори. Има значи известен елемент, който е сложен във вашия под, вещества, които могат да горят и пламнат, може да възприемат тия свойства и цялата ви къща да изгори. Като е работило в органическия свят с хиляди години, това чувство е направило хората и животните робни на страха. Обаче, страхът има и добра страна: благодарение на него се е образувала бдителността. На много животни краката са станали дълги вследствие на страха. Животно, което има дълги крака, всякога е страхливо. Това можете да го вземете като факт. Задните крака на заека са много дълги, а предните къси; ако и предните крака бяха дълги, щяха много повече да му благоприятстват в бягането. Сега, няма да се впускам да разказвам каква роля е играл страхът в историята на еволюцията. Съвременните учени хора казват, че религията е произлязла от страха. Това схващане е неправилно, защото религията е съществувала и преди появяването на страха. Христос се обръща към Своите ученици, понеже знае, че те се намират в тази категория, че се боят за своята къща, за своето тяло и им казва: "Не се бойте от онези, които могат да убият тялото, а душата не могат да повредят." Защо? Ако имате известен капитал, вложен в банката и някой човек ви

запали къщата, няма да се безпокоите, защото ще направите нова и по-хубава къща. Значи, докато имате капитала на вашата душа вложен в друго място, няма защо да се боите.

Сега, нека взема втората част от стиха и от кого да се боите. Бойте се от онзи, който може да погуби и тялото, и душата. Върху втората част на стиха е имало дълги спорове и кой е този втори, от когото трябва да се боим. Някои казват, че онзи, от когото трябва да се боим, е дяволът. Аз ще ви кажа, че онзи, от когото трябва да се боим, е Бог, и то в смисъл да се пазим да не Го огорчаваме, а това значи да бъдем благочестиви. Ако бих тълкувал Божествения Закон на живота, няма да ви кажа от кого да се боите или да не се боите, а ще ви кажа как да изпълнявате Божия Закон. Това е отрицателната форма на страха. А положителната форма настъпва, когато сме сгрешили: който изпълнява волята Божия, няма защо да се бои, но онзи, който не я изпълнява, всякога ще има страх в своето сърце и никога няма да бъде спокоен и свободен. В прочетената от мене глава, Христос иска да увери Своите ученици, че в света има известни закони, които регулират човешкия живот: "Даже вашите косми на главата и казва той на учениците Си и са преброени." Нито един косъм не може да падне току-така. Ако изпълнявам Закона Божи, ще бъда под покровителството на Бога, както птичките. У съвременните християни има едно криво схващане на нашите отношения към Бога, към религията, и вследствие на това се раждат и много страдания в човешката душа. Някои, например, считат за религия, да идат без друго в черква, да запалят една свещ, да се прекръстят и мислят, че като направят тези неща, имат религия. Обаче, религията е нещо много по-дълбоко. Най-дълбокото съдържание на религията е, да имаме любов към Бога. Щом имаме този основен закон в себе си, ще бъдем готови да направим хиляди други неща заради Господа. Но как можем да проявим любов към Господа, когато не Го виждаме? Христос казва: "Отец ваш е на Небето." Обръщам очи и виждам, че Го няма и си казвам: като изляза от тялото, ще отида на това място. Христос се обръща към Своите ученици и им казва: "Не бойте се от ония, които са на земята и убиват." Кой са онези, които убиват? Ако прочетете първия стих, ще видите, че е дадена власт на нечестивите духове да убиват, но тази власт не се простира над добрите хора, а над злите. Съвременният християнин казва: "Аз искам да властвам над своите братя." Виждате, че на Апостолите Христос не им даде власт да властват над хората, а над лошите духове. Всеки от нас трябва да властва над тях. Който не разбира този Божествен Закон, всякога ще прави грешки, ще има засади от тия духове, от тук или оттам. Хората имат разни методи за заканване срещу духовете; но духовете от това не ги е страх; тях не ги е страх от тояги, нито от думи. За да имаш власт над един нечестив дух, не трябва да имаш неговите слабости. Имаш ли ги, може

да си учен, философ, министър, ти ще бъдеш техен роб. Те интриги ще правят, царе ще детронират, всичко могат да направят. Нямах ли техните слабости, ти си техен господар. Затова именно Христос е заповядвал на духовете. Той беше чист и като им казва: "Излезте!", те са отговаряли: "Слушаме." Онези, които докарват и които лекуват болестите, са пак лошите духове. Ще кажете "чудно", нали? Законът е такъв. Ако вземете пари от някой човек, нали трябва да ги върнете? Ако нараните някой човек, нали трябва да платите за неговото лекуване? Дяволът направи пакостите, а вие викате Господа да ви оправи работите. Господ хваща дявола и му казва: "Ти си развалил на този човек къщата, иди и я оправи", и дяволът се мъчи да я оправи. И после пак му казва: "Ако обичаш, пак събори къщата." Сега, защо Господ не отговаря на молитвите ви. Ще кажа. Понеже сте грешници, като дойдат тия работници, вие не можете да ги контролирате и те бягат. Трябва, като ги прати Господ, да имате власт, да им заповядвате и с камшик да стоите над тях, защото, щом ги пуснете, всички ще избягат и вашата къща ще остане несъградена. Никога не трябва да имате слабостите, които тези духове имат. Някои казват: "Не можем без слабости." Щом не можете, ще ви умъртвят, ще ви вземат тялото, парите, ще ви затворят и нека друг извърви пътя. Сега Христос идва и казва: "Ще ви кажа от кого да се боите." Той казва: "Не престъпвайте Божия Закон." Втората част от това тълкувание подразбира изпълнението на Божия Закон, за да бъдат вашите тела и души свободни. Всеки от нас трябва да направи малко ревизия в сърцето и ума си, да види какви слабости има в тях. Ако обичате да послъгвате, всички духове на лъжата са около вас, те са на гости у вас, вие ги привличате. Ако обичате да злорадствате, всички духове, които злорадстват, са също около вас. И ако бяхте ясновидци, бихте видели, че във вашите къщи има цели орди от тях, които само ядат и пият. Ако мразите, всичките духове на омразата ядат и пият на ваши разноски. Ето защо умират хората. Като дойдат и поседят ден, два у вас, вие почнете, разбира се да се оплаквате: "Тук ме боли главата, болят ме очите, болят ме ръцете, краката, стомахът, сърцето, дробовете." Как няма да ви болят? Тези зли духове черпят сокове от вас и започват да замрежват очите ви, започват да ослепяват, да оглушават, краката и ръцете ви започват също да боледуват и един ден ви грабват и ви занасят в гроба. И като отидете при Господа със съдрани дрехи, Той ще ви попита: "Е, синко, изпояде ли всичко, което ти дадох?" и "Татко, прости, ядохме, пихме, блудствахме, няма да правим това нещо занапред." И понеже Бог е благ, казва: "Стига да научите урока, пак ще ви кредитирам наново." И затова Христос казва: "Ще ви кажа от кого да се боите." Тази боязън, този страх е благоразумието. Когато в човека се съединят отрицателното чувство с положителното, чувството на предпазливост и способността за разсъждаване,

тогава у него се появява благоразумието. Страхът е отрицателният елемент на благоразумието. Следователно, Христос иска да каже: "Не разделяйте тия два елемента един от друг, защото, щом ги разделите, сиреч, щом разделите вашия разсъдък от чувството на страха, да не се контролират, без друго ще загубите и тялото, и душата си." Пъкълът какво означава? Ще видите, че той се състои от онези ограничени условия на развитие, където ще прекарате живот на страдания и във вас ще остане само едно голо съзнание. И знаете ли какво е положението на един човек, който е умрял? Един ден ще изпитате малко по-осезателно това чувство. Когато умрелият стане само на кости, неговата душа обикаля тези кости и казва: "Колко красиви бяха те!" и плаче: "Това богатство ми остана, отиде мазилката." Тухлите и плочите са там и след време тези кости пак ще възстановят своя първоначален храм и затова Господ пита пророка: "Сине человечески, тези кости могат ли да оживеят?" Пророкът отговаря: "Ти знаеш, Господи!" Господ казва: "Проречи тогава за Духа да дойде и да ги оживи." Веднъж Едисон направил една малка смешка с някои свои приятели: направил два скелета да се движат автоматично, свързал краката и ръцете им с тел, сложил грамофони на ръцете и електрически лампички в очите и тогава тези два автомата почнали да говорят: "Ние бяхме едно време като вас и ядохме и пихме, вижте какви сме сега!" Всички се изплашили и хукнали да бягат. Дълго време Едисон трябвало да ги убеждава, че това е само една смешка, направена от него. При сегашното анормално живеене, всеки човек ще се намери в един скелет, неспособен за работа, за мислене, за действие. И затова Христос се обръща към Своите ученици и им казва: "Не бойте се." За да можем да регулираме това чувство и страха, трябва напълно да се обосновем на Божествения Закон, на съзнанието в нас, че сме свързани с Бога. В нас някой път се заражда мисъл: "Искаме да видим Господа, искаме да видим Исуса Христа." Всеки ден Го виждате. Щом се зароди във вас това чувство на любов, на обич, Той е там и вие Го чувствувате; само трябва да разтворите вашите духовни очи, за да Го видите; вие виждате сега външната страна на нещата, но съществената не виждате. Всеки ден, всеки от вас е в съприкосновение с Господа, когато страдате и обичате. Когато човек страда и е в положението на болник, Господ го лекува и като му превързва раните, причинява известни болки и болникът се оплаква. Господ обяснява причините на тези страдания: "Понеже не изпълни Моите закони, страдаш, но бъди търпелив, ще те излекувам." и "Ами тези болки са непоносими." и "Да, но когато ти казвах да не престъпваш закона, ти не слушаше." и "Ами трябва дълго време." и "Ще се научиш." Отсега нататък трябва да правите опит и това са го правили старите християни и да можете да излизате извън тялото си. Вашият ум говори: "То ще бъде славно да излезе." Славно, но трябва да имаш знания. Първо, трябва да се

освободиш от всички слабости на тези духове, които те заобикалят и като излезеш, ще им кажеш: "Никой няма да се приближава до моето тяло, защото, иначе, ще има камшик." Но, ако духовете знаят, че имаш слабости, щом заминеш и оставиш тялото си, те ще го задигнат. Затова съвременните хора са яко свързани от Господа, за своето физическо тяло, защото ако излязат от тялото, ще бъде още по-лошо за тях и ще се спре тяхната еволюция. Христос се обръща към Своите ученици, които искат да Го следват, да разберат тези тайни на Царството Божие. И мисля, че методът за дълъг живот е тук. Сега ще ви каза един факт. Вземете хора, които страдат и които се ядосват, които преминават в живота си през много бури. Техният живот е кратковременен; онези пък, които са спокойни, както казват, хора "разложени" и не се ядосват, не се терзаят, те имат дълъг живот. И затова Херберт Спенсер казва на едно място: "Когато външните сили на Природата се уравнишат с вътрешните процеси на човешкия организъм, ние ще имаме вечен живот във физическия свят." Кои са тези външни сили? Те са тези вредни елементи. Когато се уравнишим, когато започнем да разбираме какво желаем, какво искаме и знаем как да реагираме срещу вредните елементи и да ги подчиним, ще можем да живеем на земята, колкото време искаме и 100, 500, 1000 години и ще можем да заминем пак, когато искаме. От нас ще зависи. След като живеем няколко хиляди години, ще кажем: "Наживяхме се и сега искаме да заминем на дълга разходка за другия свят." Тогава ще ни придружат нашите роднини и приятели, както ни изпращат сега при тръгване на влака. Това ще бъде отиване. Ние ще бъдем свободни, ще си извадим билет и ще тръгнем и няма нашите приятели да вървят след нас и да казват: "Горкият човек, смъртта го покоси." и "Не." Ще кажем: "Аз отивам да направя разходка, отивам да посетя бащиния ми дом, един ден пак може да се върна." И те ще ни пожелаят добър път. Християнството е такава наука, която трябва да подготви това пътуване, в което има да извървите дълъг път. Да не мислите, че мястото, където отивате е много близо; то е много близо, но и много далеч. "Близо" и "далеч" са неща относителни. Ако вие се движите със средна бързина, ще ви трябват 250 години, за да отидете до слънцето; но, ако се движите със скоростта на слънчевата светлина, ще отидете за 8и9 минути. За 9 минути не може да отидете оттук до Борисовата градина. Мен ми трябват оттук до Борисовата градина 20 минути време, а слънчевата светлина преминава за 9 минути, 92 до 93 милиона мили. Когато говорим за пространство, подразбираме го по отношение на скоростта, с която се движим. Ако бихме тръгнали за най-близката звезда, Alpha Centaurus, знаете ли колко години ще ни трябват? 34 милиона години с влак, а с бързината на светлината и три години. Пък, ако кажете да стигнете със скоростта на светлината до най-близката Вселена, която е свързана с нашата Вселена, трябва 90 милиона години. Ето защо, ще

зависи къде отивате. Ако отивате на слънцето и се движите с бързината на един влак и ви попитат вашите приятели след колко години ще се завърнете, ще кажете: "250 години за отиване и 250 години за връщане и 500 години и 250 години там да поживеем, значи, след 750 години ще се върнем пак отново." Ако запитате някой, който отива на Alpha Centaurus, след колко години ще се върне, ще ви каже: "34 милиона години отиване, 34 милиона години връщане и толкова години ще останем там, значи, ще се върна след 100 милиона години." Това са отвлечени философски мисли, достойни само за ангелски умове; вие не можете да схванете какво е това пространство и 34 милиона години; трябва ви един ангелски ум, за да схванете величието на Бога в тази мисъл. И Христос, като се обръща към Своите ученици, казва: "Не бойте се"; отправя очи нагоре и добавя: "Не бойте се за тия малки къщи, които имате, не се терзайте за тия дребни работи, защото вашият Баща ви е определил велики работи." Гледайте да запазите душата си чиста и светла; имате ли я за капитал, можете да пътувате през тези пространства. Един ден, когато тръгнете за Небето, няма да вземете тялото си и ще тръгнете с душата си; тялото ще оставите на земята, защото то оттук е взето. То е каруца, направена временно от елементи на земята и докато сте в царството на тези четири елемента на земята, ще бъдете в тази каруца; като дойдете до планинско място, където ще трябва да вървите по козя пътека, ще оставите каруцата и ще тръгнете пеш. Затуй казва Христос: "Не бойте се, когато дойде планинската пътека, да не изгубите вашата душа и спрете вашата еволюция." Вие искате да станете господари; не ставайте господари на вашите братя. Най-голямото престъпление на съвременните хора е, че искат да властват един над друг. Не бива да заповядвате на хората; на лошите духове можете и трябва да заповядвате. Лош дух искам да го управлявате, да го учите, но на хора не искам да заповядвате. Това казва Христос. Вие някой път искате да знаете кой е бил по-голям и кой по-малък, кой е бил по-стар и кой по-млад. Но, че си по-голям или по-малък, по-стар или по-млад, какво от това? Може Господ да те е пратил по-рано или по-късно. Човек е бил на опашката или на главата, какво от това? Един ден Господ ще те сложи на опашката, друг път на главата, един ден на гръбнака, друг път на краката и безразлично; тези неща не са съществени. Силата е там, да се чувствуваш господар на лошите духове, да им кажеш да те слушат, това или онова да направят. "Искам да уплаша моята жена, като я набия." Хубаво, днес биеш, утре биеш, но тя ще избяга и ти ще отидеш да се молиш. Силата на човека е вътре в него, там той трябва да обърне своето внимание. Всеки от вас трябва да се заеме да контролира тези духове. Зная, че мнозина се измъчват от лоши духове; мнозина отиват при Христос да им помогне. Как ще им помогне? Той ги връзва, а те ги развързват. На такива хора не може да им се помогне. Христос с вас ли е,

с вашите лисици и вълци ли ще се занимава? Сложете ги на работа. Тази мисъл е, може би малко в алегорична форма, но аз ви я давам като едно правило. Не можете да станете господар на своя живот, докато не се научите да управлявате тези духове.

Седем стъпки има, по които трябва да вървите, преди да можете да властвате над лошите духове. Нечестивите духове ги е страх от светлината. Първото нещо, което трябва да направите е, да се обърнете към Бога. Какво е обръщане? Вие сега сте обърнати към Бога с гърба; във вашия свят има тъмнина; направете "кръгом" и се обърнете с лицето си към Господа. Без обръщане към Него не може. Когато искате да изтърсите дреха от праха, как я обръщате? Следователно, ще вземете вашето сърце и вашия ум да ги обърнете и ще изтърсите праха отвътре. Обръщането има двояк смисъл и обръщане към слънцето и обръщане дрехата към вътрешността, за да се изтърси прахта.